

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/47/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3824010386
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Horvátová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3824010386.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Lucie Horvátovej a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Juraja Valáška, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvalý pobyt hlásený v meste D., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Leopoldov, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona, o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Prievidza proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/24/2024 zo dňa 21. mája 2024, na verejnom zasadnutí konanom dňa 03. júla 2024 v Trenčíne jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno e), odsek 2 Tr. poriadku sa pri nezmenenom výroku o vine a výroku o ochrannom opatrení zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku sa obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvalý pobyt hlásený v meste D., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Leopoldov

odsudzuje

podľa § 360 odsek 2 Tr. zákona s použitím § 38 odsek 2 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno n) Tr. zákona a § 37 písmeno m) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Tr. zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/24/2024 zo dňa 21. mája 2024 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej iba „obžalovaný“) na podklade obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Prievidza sp. zn. 2Pv 463/23/3307 zo dňa 25. apríla 2024, doručenej Okresnému súdu Prievidza dňa 25. apríla 2024, uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 27.12.2023 v čase okolo 22:10 hod. v meste E., okres D., v kuchyni bytu, nachádzajúcom sa na štvrtom poschodí bytového domu popisné číslo X/X, sa pod vplyvom alkoholu vyhrážal usmrtením svojej matke B. F., pretože nevedel nájsť v kuchyni bytu nabíjačku, tak ju zabije, vulgárnym spôsobom jej

nadával, povedal jej, aby zdochla do rána, že ak nie, tak on sa o to postará, že ju podreže v spánku, že ju rozpára odspodu až dovrchu celú, že on si to potom odsedí, ale bude spokojný, následne poškodená B. F. telefonicky privolala políciu, vyšla z bytu von pred bytový dom a zotrvala tam až do príchodu hliadky polície, následne za prítomnosti hliadky polície jej opakovane vulgárne nadával, že mu schovala nabíjačku, že ju zabije, pričom sa rukami zaháňal voči nej, avšak nijako ju nezasiahol a nespôsobil jej žiadne zranenie, ale toto konanie vzbudilo u poškodenej B. F. dôvodnú obavu o svoj život a zdravie.

Za to bol odsúdený podľa § 360 odsek 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 odsek 2 Tr. zákona, § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona per analogiam k trestu odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bolo podľa § 73 odsek 2 písm. d) Tr. zákona a § 74 odsek 1 Tr. zákona uložené ochranné psychiatrické - addiktologické liečenie ambulantnou formou.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti výroku o treste podala ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní v neprospech obžalovaného odvolanie prokurátorka, ktoré následne aj písomne odôvodnila.

Prokurátorka odôvodnila svoje odvolanie tým, že sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu v časti výroku o treste a jeho dôvodmi, a to s poukazom na osobu obžalovaného, jeho predchádzajúce odsúdenia a závažnosť spáchaného skutku. Ako jeden z dôvodov svojho rozhodnutia okresný súd uviedol postoj obžalovaného ku svojej trestnej činnosti, teda že sa ku skutku priznal a trestnú činnosť oľutoval. Z uvedených dôvodov bola obžalovanému priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, čím došlo k vyrovnaniu pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričítaných obžalovanému. Prokurátorka je názoru, že uvedenú okolnosť teda nemožno použiť znovu aj ako dôvod mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby. Poukázala na to, že obžalovaný bol v minulosti dvakrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/127/2019 zo dňa 19. novembra 2019 za spáchanie zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona vo vzťahu k svojim rodičom, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne. Z výkonu tohto trestu bol prepustený dňa 10. júna 2022 a aktuálne stíhaného skutku sa dopustil dňa 27.12.2023 a opätovne vo vzťahu k svojej matke. Obvinený bol viackrát postihnutý aj za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, konkrétne v roku 2023 dvakrát, v oboch prípadoch sa protiprávneho konania dopustil znovu voči svojej matke. Zároveň bol v roku 2023 jedenkrát postihnutý za priestupok proti majetku a jedenkrát za priestupok proti verejnému poriadku. Uvedené svedčí o povahe a osobnosti obžalovaného ako osobe mimoriadne konfliktnej, opakovane sa dopúšťajúcej protiprávných konaní. Ani predchádzajúce potrestania (v trestných aj priestupkových konaniach) nezabránili obžalovanému v pokračovaní v najzávažnejšej protiprávnej činnosti, ktorou je páchanie trestného činu, a teda nevedli u neho k náprave. Prokurátorka v závere navrhla, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 odsek 1 písm. e) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody, a aby sám na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku obžalovanému vymeral nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátorky sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu. Uviedol, že vzhľadom k tomu, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine v zmysle ustanovenia § 257 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku, ktoré súd prijal, nebolo potrebné na hlavnom pojednávaní vykonávať dokazovanie v otázke viny obžalovaného, ale súd vykonal len dokazovanie ohľadom výroku o treste. Keďže sa obžalovaný týmto spôsobom v celom rozsahu doznať ku skutku, ktorý mu obžaloba kládla za vinu, prvostupňový súd to správne zohľadnil

v priznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, t. j. že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Obžalovaný poukázal na to, že takýto postoj k svojmu protiprávnemu konaniu mal od samého začiatku trestného konania, a teda už v rámci prípravného konania, kedy podrobne v rámci svojich výsluchov popísal, čo sa medzi ním a poškodenou v inkriminovaný deň udialo, svoje konanie od samého začiatku tiež úprimne oľutoval, za toto sa hanbí, poškodenej - svojej matke sa za svoje správanie a nevhodné slová smerované voči nej ospravedlnil a táto mu aj odpustila, pričom v priebehu trestného konania boli vo vzájomnom pravidelnom kontakte.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu konanom o odvolaní prokurátorky, za splnenia všetkých zákonných procesných podmienok, prokurátor krajskej prokuratúry konečným návrhom uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odvolaním podriadenej prokurátorky a navrhuje, aby odvolací súd uložil obžalovanému prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody v prvej polovici trestnej sadzby so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obhajca obžalovaného právom konečného návrhu uviedol, že navrhuje odvolanie prokurátorky ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť. Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečnom návrhu uviedol, že je mu to ľúto, mame sa ospravedlniť, tá ospravedlnenie prijala a je s ňou v kontakte. Obžalovaný chce už viesť iba riadny život a s priateľkou odísť do zahraničia. Odvolanie prokurátorky navrhuje podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, na verejnom zasadnutí preskúmal podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste odňatia slobody rozsudku prvostupňového okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem namietaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátorky je prípustné, podané oprávnenou osobou, včas, na správnom mieste a je dôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací krajský súd zistil, že prvostupňový okresný súd, vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a následného právneho posúdenia konania obžalovaného, teda výroku o vine, ktorý by krajský súd ani nemohol preskúmať z dôvodu, že prvostupňový okresný súd na hlavnom pojednávaní právoplatne prijal vyhlásenie obžalovaného, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe podľa § 257 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku a v zmysle § 257 odsek 7, odsek 8 Tr. poriadku, nepostupoval celkom striktné v súlade s Trestným zákonom, keď pri úvahách o uložení primeranej výmery trestu obžalovanému, nevyhodnotil dôkladne všetky okolnosti majúce na výmeru a druh trestnoprávnej sankcie v zmysle všeobecných zásad na ukládanie trestov podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona priamy vplyv, a teda najmä spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a v neposlednom rade osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že dôvodom, pre ktoré je krajský súd názoru, že obžalovanému je potrebné uložiť prísnejší trest odňatia slobody ako ten, ktorý mu bol uložený okresným súdom je tá skutočnosť, že u obžalovaného, ako u opakovane súdne trestanej osoby, už prevažuje represívna funkcia trestu nad preventívnou funkciou, pretože nie je možné prehliadnuť, že obžalovaný napriek svojmu mladému veku sa opakovane dopúšťa násilnej protispoločenskej činnosti vo vzťahu k svojmu najbližšiemu okoliu, a to voči svojej matke a otcovi, a napriek tomu, že matka mu umožnila bývať v jej byte po tom, ako bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní troch rokov, ktorý mu bol uložený za spáchanie závažnej násilnej trestnej činnosti voči jej osobe. Na obžalovaného ani takýto citeľný zásah do jeho základných práv a slobôd, ktorým bezpochyby predmetný trest odňatia slobody bol, nemal požadovaný vplyv v tom smere, aby po jeho výkone nepáchal protiprávnu činnosť akéhokoľvek charakteru a závažnosti a viedol už iba riadny život. Po prepustení na slobodu obžalovaný v čase výkonu protitoxikomanického liečenia užíval marihuanu a vo zvýšenej miere požíval alkohol, dopúšťal sa priestupkového konania, nezamestnal sa a opätovne násilným spôsobom verbálne napadol svoju matku. Na uvedenom nič nemení ani ten fakt, že matka mu aktuálne jeho činy odpustila a opäť s ním komunikuje.

Tiež je nevyhnutné zdôrazniť, že hoci obžalovaný urobil pred súdom prvého stupňa vyhlásenie o nepopretí spáchania skutku a súd jeho vyhlásenie prijal, čím na hlavnom pojednávaní nebolo potrebné vykonávať dokazovanie vo vzťahu k výroku o vine, uvedená skutočnosť nie je jediným kritériom, na ktoré všeobecný súd pri úvahách o uložení primeraného a spravodlivého trestu prihliada, ale je nutné vždy dôkladne vyhodnotiť všetky zásady ukládania trestov v zmysle § 34 Tr. zákona a vyhodnotiť relevanciu vyhlásenia obžalovaného v súvislosti s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi. Vyhlásenie o nepopretí spáchania skutku, resp. vyhlásenie o vine obžalovanej osoby pred súdom prvého stupňa zároveň nepredstavuje obligatórnu povinnosť súdu pri ukladaní trestu aplikovať mimoriadne zníženie

trestu v zmysle § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona per analogiam, hoci súdna prax sa týmto spôsobom vyvinula. Hoci sa krajský súd nestotožnil s názorom súdu prvého stupňa o použití ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu obžalovaného, vyhlásenie o nepopretí spáchania skutku mu zohľadnil v priznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n)

Tr. zákona. Existencia tejto poľahčujúcej okolnosti je zároveň jedinou odôvodnenou poľahčujúcou okolnosťou v tomto konkrétnom prípade, pretože zistenie aj poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona (priznanie sa k spáchaniu trestného činu a úprimné oľutovanie jeho spáchania) nebolo zo strany okresného súdu správne aplikované, keďže priznanie a úprimné oľutovanie musia byť splnené kumulatívne, čo u obžalovaného dôsledne splnené nebolo, a to jednak s poukazom na jeho postoj k trestnej činnosti (keď nie je pravdivé tvrdenie obžalovaného, že od samého začiatku trestného stíhania oľutoval a priznával spáchanie trestného činu), a rovnako tiež nie je uveriteľné, že obžalovaný úprimne ľutuje správanie voči svojej matke zvlášť, keď sa týmto skutočne neprijateľným, násilným spôsobom správa k nej opakovane a bezdôvodne. Navyiac z poznatkov znalca - psychiatra vyplynulo, že pre dlhodobý problém s návykovými látkami je pobyt obžalovaného na slobode pre spoločnosť nebezpečný. Na základe uvedeného dospel krajský súd k záveru, že hoci obžalovaný v podstate uznal svoju vinu za spáchaný skutok, dostatočne si neuvedomil škodlivosť a závažnosť svojho konania, čo napokon vyplýva aj z jeho reakcie na sprísnenie uloženého trestu odňatia slobody krajským súdom v odvolacom konaní, ktorý obžalovaný evidentne neprijal, a teda dostatočne nespracoval zodpovednosť za svoje konanie, čo aj verbálne prejavil na verejnom zasadnutí krajského súdu.

Krajský súd teda na základe dôkladného vyhodnotenia vyššie uvedených skutočností a okolností, majúcich v posudzovanom prípade priamy vplyv na spravodlivú a primeranú výmeru trestu odňatia slobody a v súlade so striktným dodržaním všetkých zásad ukladania trestov podľa § 34 odsek 1 a odsek 4 Tr. zákona rozhodol tak, že v rámci základnej trestnej sadzby v rozpätí 6 mesiacov až 3 roky, ktorú žiadnym spôsobom neupravoval, keďže u obžalovaného bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona (napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti) a jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37

písm. m) Tr. zákona (bol už za trestný čin odsúdený), a teda rovnováha poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, za nezistenia dôvodov na uloženie trestu prísnejšieho, t. j. v strede upravenej trestnej sadzby, resp. pri jej hornej hranici, uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Takto uložený trest odňatia slobody dostatočne splní svoju preventívnu aj represívnu funkciu, a súčasne vyjadrí aj morálne odsúdenie konania obžalovaného spoločnosťou, keď zároveň odradí potencionálnych páchatel'ov dopúšťať sa obdobne násilnej verbálnej trestnej činnosti na blízkych osobách.

Vzhľadom na uvedené dôvody krajský súd rozhodol z podnetu dôvodne podaného odvolania prokurátorkou tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e príпустné.